

ਐਮ ਐਲ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ @ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਆਰਐਸਏ ਨੰ. 1981 ਦੇ 379

4 ਜਨਵਰੀ 2001

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925 - ਐੱਸ. 63—ਭਾਈ ਦੇ ਪੋਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ
—ਧੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ—ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਸੀਅਤ—ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ 7 ਸਾਲ ਬਾਅਦ
ਟੈਸਟਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ—ਪਿੰਡ ਦੇ ਗਵਾਹ ਨਾ ਹੋਣ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ
—ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ—ਅਜਿਹੀ ਬੇਦਖਲੀ ਨਹੀਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ.

ਇਸ ਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ
ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ
ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਹਨ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 14)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ
ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ
ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ
ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ
ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ,
13 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਦਾ ਪੋਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ
ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26)

ਅਰੁਣ ਜੈਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਦੀਪਕ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਲ.ਸਿੰਘ, ਜੋ.

(1) ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਰੂੜ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਹੀਰਾ ਨੰਦ ਪਿੰਡ ਕੰਜਰੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਨਾਭਾ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ
ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 55 ਕਨਾਲ 17 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 28// ਵਾਲੇ “ਚਾਹ ਪੁਖਤਾ” ਵਿੱਚ

ਉਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 26 ਖੇਵਟ ਖਤੌਨੀ ਨੰ: 60/83 ਪ੍ਰਤੀ ਜਮਾਬੰਦੀ 1973-74। ਉਹ ਜੂਨ, 1975 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਇਕਲੌਤੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਚਾਹ ਪੁਖਤਾ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣੀ ਰਹੀ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਨਾ/ਨਰਮ ਆਦਿ ਬੀਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੱਕੀ, ਚਾਰਾ ਅਤੇ ਮੂੰਗਫਲੀ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਟਾਲਾ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬਸਵਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬਸਵਾ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਖਿਲਾਫ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾ ਲਾਉਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਾਹ ਪੁਖਤਾ ਇਬਿਦ 'ਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ 'ਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸ. ਨੇ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

(2) ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਦੱਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਾਇਆ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਫਸਲ ਬੀਜੀ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਖੇਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦੱਈ ਦਾ ਕਦੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 13 ਮਈ, 1968 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। 13 ਮਈ, 1968 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਸੀਅਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਉਸ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਵੰਸ਼ ਸਾਰਣੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ:-

ਰੁੜ ਸਿੰਘ

ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ

(ਜੂਨ 1975 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ)

ਬਸਵਾ ਸਿੰਘ

ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ

(1942 ਵਿੱਚ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ)

ਭਗਤ ਸਿੰਘ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਦਲਜਿੰਦਰ ਜਰਨੈਲ
ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ

ਅਮਰਜੀਤ
ਸਿੰਘ

ਤਰਲੋਚਨ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ
ਸਿੰਘ; ਹ ਸਿੰਘ ੧

(3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੋਤਾ ਸੀ ਜੋ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ। ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ 2/3 ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ (ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ) ਉਸ (ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਬਦਲਾ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 13 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਨਾਭਾ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਰਜਿਸਟਰਡ. ਇਹ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਸੀ।

(4) ਮੁਦਈ-ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਰੂੜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ 17 ਦਸੰਬਰ 1970 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮਿਤੀ 17 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 17 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

(5) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

1. ਕੀ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 13 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
2. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
3. ਕੀ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 17 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
4. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
5. ਰਾਹਤ.

(6) ਵਿਡੀਓ ਹੁਕਮ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅਮਲੋਹ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 13 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ- ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੀ। ਉਸਨੇ 17 ਦਸੰਬਰ 1970 ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(7) ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ 3 ਅਗਸਤ,

1979 ਨੂੰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੂਡ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅਮਲੋਹ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(8) 20 ਜਨਵਰੀ, 1981 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(10) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ-1 ਵਹਦ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ, - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 6 ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ੋਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ "ਕੀ ਸਾਬਕਾ. DW 8/A ਮਿਤੀ 13 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਬੱਚੇ-ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ"?

(11) ਵਿਲ ਐਕਸ. DW8/A ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਖਨਿਆਣ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਰਾਏਪੁਰ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ। ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਅਤੇ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਦੀਵਾਨ ਕੇ.ਐਸ. ਪੁਰੀ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਾਹਿਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸਦੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉੱਚੇ ਹਨ।

(12) ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜੇ ਕਿ ਸਾਬਕਾ. DW8/A ਨੂੰ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਡੀਡਬਲਯੂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਨੱਥੂ ਲਾਈ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ, ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। DW8/A ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮਰਦ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਧੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਹ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ. DW8/A ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਡੀਡਬਲਯੂ 8 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਹੈ। DW8/A ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਥੂ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਹੋਰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਗੂਠਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ। 13 ਅਗਸਤ, 1968 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਉਸ ਦਿਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ। ਇਸ ਨੂੰ 14 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇਹ 28 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅੰਗੂਠਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਕੇ ਵਸੀਅਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ 1958 ਵਿਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਲਈ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਾਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਪਿੰਡ ਸਾਹਨੇਵਾਲ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲਣ-ਗਿਲਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤੇ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲਈ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ (ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਨੇ ਇਕ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਿਆ। ਡੀ-2 ਮਿਤੀ 31 ਜਨਵਰੀ 1975 ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਪਲਾਟ ਲਈ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਤੀ ਸ. ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਰੀਬ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਾਦਾ ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ 1942 ਵਿੱਚ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਲਜਿੰਦਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾ. ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸੀ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(13) ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ. DW/8/A ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਸਾਲ, 1975 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਡੀਡਬਲਯੂ 8/ਏ ਨੂੰ 7 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੈਦਾਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਲ Ex.DW8/A ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ 2/3 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ 2 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਲੋੜਵੰਦ ਬਣ ਗਿਆ।

(14) ਵਿਲ ਐਕਸ. DW8/A ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਦੇ ਪੋਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 2/3 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵਿਲ ਐਕਸ. ਡੀਡਬਲਯੂ. 8/A ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ 7 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਦਾ ਤੱਥ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪਲਾਟ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਡੀਡ ਐਕਸ. ਡੀ-2. ਉਸ ਡੀਡ 'ਤੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ-ਮੁਦਾਇਕ ਤਸਦੀਕ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ-2. ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਸ ਸੰਸਕਰਨ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਲ ਐਕਸ. DW8/A ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਹਨ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। DW8/A ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹ ਪਿੰਡ ਕੰਜਰੀ ਭਾਵ ਪਿੰਡ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਖਨਿਆਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦਕਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਰਾਏਪੁਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਬਕਾ. DW8/A ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ, 1968 ਵਿੱਚ, ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 8/9 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਰਜ਼ੀ, ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ।

(15) ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਨ ਸਾਬਕਾ. DW8/A ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਹਨ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ ਸਨ

ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਹੀ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ। ਇੱਕ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ। ਜੇਕਰ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ DW8 ਜੋ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿੰਡ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ 3/4 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਉਸ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ।

(16) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਿਜ਼ੈਂਡੈਂਟਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਬੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ। ਉਹ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਕੋਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਤੋਹਫੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

(17) ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦਾ ਵਿਆਹ 1942 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2/3 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਸੀ। ਭਤੀਜੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਹ ਲਗਭਗ 26 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੀ ਜਿਠੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਜਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਲਈ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੁਭਾਵਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਜਦੋਂ ਪਲਾਟ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡੀ-2. ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਜਦੋਂ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿਰਫ 2/3 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ 2 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਕੰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਇਕੱਲਾ ਸੀ।

ਆਤਮਾ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਭਤੀਜੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

(18) ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਇਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬਿਤੀ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 4 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ, ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। .ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਵੈਧ ਸੀ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(19) ਯੂ ਵਿਚ ਲਾਰਡ ਕ੍ਰੈਨਵਰਥ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੰਸ ਬੋਰੋ", (2) "ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ"। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਰੇਸ਼ ਚਰਨ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਪਰੇਸ਼ ਚਰਨ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(20) ਵਿੱਚ ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੰਚੂਬਾਲਾ ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦੀਆਂ

ਹਨ। ਵਸੀਅਤ 30 ਜੂਨ, 1946 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ 12 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਵ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜਿਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਨਰਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਹੋਣ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨ੍ਰਿਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਖੁਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਨਰਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਦੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਰਸਿੰਘ

- (1) 1993 PLJ 63
- (2) (1857) 6 HLC 2 (A)
- (3) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 363
- (4) ਏਆਈਆਰ 1985 ਐਸਸੀ 500

ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਚਿਪਕਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਰਥਨ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨ੍ਰਿਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਹਰ ਪੱਖ 'ਤੇ ਨਰਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਾਲੇ ਨੋਟ 'ਤੇ ਵੀ ਨਰਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਰਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਰਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਰਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਸ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾ ਕੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ- ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਨਿਵਾਸ।"

(21) ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੋਟੇ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ (5) ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਜੇਕਰ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਅਮਲ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। , ਬਸ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(22) ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧੀ ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਵਾਰਸ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਸਧਾਰਨ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ-ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(23) ਬੀਰੂ ਰਾਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਬਰਖਾ ਰਾਮ ਉਰਫ ਬਰਕਤ (7) ਰਾਹੀਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਚੱਜੇ ਮਨ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(24) ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕਿਉਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ

(5) 1994 (1) ਆਰਆਰਆਰ 663

(6) 1999 (2) PLJ 431

(7) 1997 (1) ਆਰਸੀਆਰ 545

ਸੁਚੱਜੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਾਲੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(25) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ 13 ਅਗਸਤ 1968 ਅਤੇ 14 ਅਗਸਤ 1968 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਹ 28 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 28 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ, ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਸਾਲ, 1958 ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਵਸੀਅਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਟੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹਰੀ ਸਿੰਘ (ਪਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਕੋਲ 2/3 ਮਹੀਨੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਸੀ।

(26) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ will I! Ex. DW8/A ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਦਾ ਪੋਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਚੱਜੇ ਮਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। 2/3 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਬਕਾ. DW8/A ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਹੀ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ
ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ
ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼

ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਸ ਐਸ ਸੁਧਾਲਕਰ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ ਗਿੱਲ, ਜੇਜੇ

ਗਣੇਸ਼ ਦੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ- 1999 10 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰਬਰ 16164

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 . ਕਲਾਮ 12 ਅਤੇ 226—ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ—ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ 50% ਹੈ